

*Negenhonderd duiven ingekorfd,
prijspercentage 46 procent*

Zef Slabbers Slek-Echt een waardige bescheiden kampioen

18-04-02

(Tekst en foto Persb. S&S)

Zef Slabbers uit Slek-Echt is een bescheiden generaal kampioen van het Samenspel Groot Echt met 100 leden. En dat terwijl hij toch met de borst vooruit mag lopen gezien de prestatie van zijn duivenslag. Slabbers korfde in het seizoen 2001 totaal 900 duiven in waarvan er liefst 46 procent prijs vlogen. "Bingo", zou je toch zo zeggen. Bij Slabbers niet. Hij is geen grote poeler. Slabbers is met zijn duivenslag hobbymatig bezig. Met zijn vrouw Truus exploiteerde hij 22 jaar de bekende cafézaal Slabbers op de Slek. Het was jarenlang het 'hoofdkwartier' van de Midden Limburgse Unie van de CLBvP. De familie Slabbers verhuisde, binnen een straal van 50 meter, naar een woning in dezelfde straat. Slabbers bouwde achter zijn huis een duivensportaccommodatie van 23 meter lengte. Daar huizen vliegduiven, twee ploegen van 20 en 19, de kwekers, de jonge duiven en 7 fondkleppers. Hij korfde vorig jaar drie tweejarige duiven, Jan Corstjens, naar Bordeaux. Hij klokte de 243^e prijs van de 10.000 duiven.

Geluk

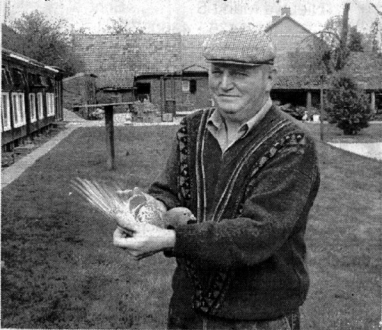
Zef wil ook dit seizoen op de grote fond zijn kennis en geluk proberen. "Geluk bij het spel moet je hebben", zegt hij. Belangrijk is ook een goede verzorging en goede duiven. "Die heb ik dankzij vrienden melkers kunnen aanschaffen. Op zijn hok zitten duiven die het bloed van de kleppers van Peter van Wegberg x Gebr. Koenen uit Pey in de aderen hebben, een duivin van Van der Pasch uit Grubbenvorst en nakomelingen uit de slag van Ton Hendriks uit Susteren. De kruising van de duiven heeft goed gepakt. Behalve duivenmelker is Slabbers ook bestuurslid van de Pdv Juliana die haar clublokaal heeft in het voormalig café Slabbers. De vereniging telt nog 25 leden. Hij is ontzettend blij dat het klokken van de duiven niet meer handmatig hoeft. "Dat elektronisch systeem had 15 jaar eerder ingevoerd moeten worden. Ik geniet nu veel meer van de sport dan voorheen". Zef beleeft de grootste vreugde aan zijn sport als hij de duiven ziet thuis komen. "Het vallen van de duif, als een kogel uit de lucht, is voor mij het mooiste moment van de sport. Het boeit me dat de duiven zo goed de weg terug vinden." Je zou denken dat Zef op de hokken een bijzondere band onderhoudt met de kleppers. "Helemaal niet. Ik denk niet dat de duiven mij kennen. Er zal ook nooit een duif op mijn schouders gaan zitten als ik op het hok ben, zoals dat bij andere liefhebbers gebeurt".

Pur sang

Zef Slabbers een pur sang melker, die zijn duiven serieus voorbereidt op de wedvluchten. Hij is niet eierzuchtig maar praktiseert wel wat er aan de duiven of voorbereiding heeft gemankeerd als de kleppers beneden de maat presteren. Hij klokte vorig jaar van een wedvlucht 7 vroege duiven, de 8^e liet 25 minuten op zich wachten. Dat steekt Slabbers en vraagt bij hem om een antwoord. Slabbers begon in 1967 zelfstandig met de duiven. Als zevenjarig jongetje hielp hij zijn vader bij het duivenspel. Zef herinnert zich dat het in die tijd 'krioelde' van de duivenliefhebbers op de Slek. Nu zijn er nog acht melkers actief. En dat op een inwonertal van elfhonderd. Overigens is de Slek een erg vereniging vriendelijk dorpje. Er is een eigen voetbalclub De Slekker Boys, waarbij Zef Slabbers in zijn jonge tijd, tot 3^e klasse KNVB, speelde, een schutterij, een duivenclub Pdv Juliana dus die in 2003 75 jaar bestaat en niet te vergeten een golfbiljartclub met twee kampioensteams in het afgelopen seizoen. Zef Slabbers speelt in het tweede kampioensteam team. "De Slek heeft het", zegt Truus. Zij zorgde tijdens het interview voor koffie en koek.

Weduwnaars

We schreven boven reeds dat Slabbers met twee ploegen aan de wedvluchten deelneemt. De eerste ploeg, 20 weduwnaars geformeerd uit 7 jaarlingen en 3 oude duiven voor de vitsse en midfondvluchten, ging direct op weduwschap; de tweede ploeg, 19 weduwnaars voor de midfond en ééndaagse fond, moet vanaf de laatste week van april of begin mei. En wat het nieuwe seizoen betreft. Slabbers kan er op rekenen dat de vaste supporters weer de wedvluchten volgen. Ook zijn vrouw Truus en de 80-jarige schoonmoeder Maria Jennissen-Swillens kijken nauwlettend toe als de duiven naar huis komen. Te kijken valt er in het nieuwe seizoen genoeg. Ongewenste gast is de stootvogel die het de duiven lastig maakt. Zef verwacht dat hij in het nieuwe seizoen 1000 duiven inkorft. Vooral de inwonende schoonmoeder kan niet genoeg krijgen van het turen in de lucht als de duiven huiswaarts keren. Zij wacht tot de laatste duif, ook al heeft die geen prijs meer, binnen is. Moeder Jennissen is daarnaast uiterst nieuwsgierig naar de uitslag van de wedvlucht. Zij probeert altijd als eerste de uitslagenlijst te krijgen en pluist familie Slabbers de duivensport een stevig verankerde gezinssport die onmisbaar is en waaraan veel vreugde wordt beleefd.

Zef met een vluchtwinnaar seizoen 2001